

A Bohém Trió adott koncertet a Képes magyar jazztörténet c. kiállítás megnyitóján (fotó: Siklós Péter, cikk a 2-3. oldalon)

EXCLUSIVE BOHÉM SINCE: 2011 JAZZ MAGAZIN

AZ EGYETLEN MAGYAR KLASSZIKUS JAZZ SZAKLAP

V. ÉVF. 6. SZÁM – 2015. DEC.

Évvégi hajrá, békés karácsony, újévi optimizmus...

 A szokásos évvégi hajrá: senki-nek nincs ideje semmire, különösen egymásra, Neked végképp, mert ugye jön a szeretet ünnepe és még meg kell venni az ajándékot az egész családnak, el kell menni néhány céges partira (nem teheted meg, hogy pont ezeken ne legyél ott), a gyerekek Mikulás- és karácsonyi ünnepségeit nem hagyhatod ki, aztán az iskolai karácsonyi koncertek, és persze el kéne pakolni otthon, takarítani, bevásárolni karácsonyra (na de ebben a hónapban már ötödösör?), ja, nem írtatok meg a karácsonyi lapokat, nem is fogják megkapni, amiket megírtatok, elfelejtettétek feladni, hol is vannak egyáltalán?, nem baj, jó lesz mindenkinek az email, és még fenyőfát nem is vettél, 24-én kiderül, hogy kiégték a tavalyi égők és gyertya sincs otthon, nem baj, majd a kötelező karácsonyi családi körök között alszol sokat, hullafáradtan, de kérlek, vendégségben ne horkolj! Valami ilyesmi, nem? Zenészeknek annyival rosszabb, hogy egy héttel korábban szólnak, hogy céges bulin kéne játszani, s akkor még menni is kell dolgozni a fentiek mellett. No, ilyen valamiért idén nem volt. Bár decemberben is lehetett a Bohémeket hallani (sőt, céges party is volt), de valahogy nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb lett az év vége.

Hátha tényleg békés karácsonyunk lesz.

Bár munkából nincs hiány, hiszen ilyenkor kell előkészíteni a jövő év nagy projektjeit (a 2016-os fesztiválterveinkre talán nem túlzás ez a szó), s ha nem találkozok a fesztiváligazgató időben a potenciális támogatókkal, követségi kultúrattasétól kezdve cégek döntéshozóin át a városvezetőig, akkor nem lesz semmi a jövő évi szép tervekből. Az előkészítő munkának köszönhető, hogy talán már le lehet írni, miszerint a polgármester asszony rábólintott, hogy Kecskemét városa 10 millió forinttal támogatja az augusztusi Jazzfőváros fesztivált, amely nem titkoltan amolyan Sziget, vagy éppen Woodstock szerepre tör a műfajon belül. De előtte vár még ránk a jubileumi, 25. Bohém Fesztivál lebonyolítása, közben Bohém-koncertek, külföldi turnék, meg persze itthon a napi robot. Hopp, a családot ki ne felejtsem. (A fesztiválokról és egyéb jövőbeni tervekről kicsit bővebben a 16. oldalon írunk, a családról ott sem.)

Most jöhet a munka neheze, a megvalósítás. De a dolgok ilyenén állásakor már optimista vagyok (nem mintha korábban nem lennék az), hiszen sínen vagyunk, van mit megvalósítani. A Bohém JazzMagazin idei utolsó, hatodik lapszáma mindenesetre már megvalósult, benne többek között örömteli híradással mások megvalósult kiállítás- és könyvterveiről. Tessék olvasgatni örömmel, tanulni az írásokból, mi most ezekkel tudunk boldog karácsonyt kívánni!

Ittész Tamás

A TARTALOMBÓL

Képes magyar jazztörténet – kiállítás
Spice of Life – a londoni jazzélet sava-borsa
Gene Kelly – a macsó filmsztár táncos
Rekordbevétel – rövid beszámoló a jótékony-sági Bohém-koncentről
Kottamelléklet: C Jam Blues
Dzsessztétika: A zenei szubjektivitás 2.
Pannon Jazzvilág: A jazz évszázada, avagy magyar jazzbiblia született
Woody Allen 80, avagy a világ második legjobb amatőr jazzklarinétosa
MAO USA 2016: Amerikában magyar big banddel
Bohém-hírek

IMPRESSZUM:

Bohém JazzMagazin

Bohém VIP-tagok és előfizetők részére
a *Kecskeméti Jazz Alapítvány*
elektronikus és nyomdai tagi kiadványa
Előfizetés, lapszámonkénti vásárlás
a Bohém Webáruházban:

<http://bohém.shoprenter.hu>

Lapszám ára (digitális): 490 Ft

Előfizetés (digitális): 2490 Ft

Előfizetés (nyomtatott): 4990 Ft

**Előfizetés (nyomtatott ÉS digitális,
ajándék CD-vel!): 4990 Ft**

Felélős szerkesztő: Dr. Ittész Tamás

Cím: 6001 Kecskemét, Pf. 652.

Telefon: 0620/336-4620

E-mail: help@bohémragtime.com

www.bohemragtime.com/jazzmagazin

Már nem csak titokban népszerű a magyar jazz nyomában a Vendéglátóipari Múzeumban

Képes magyar jazztörténet címmel nyitotta meg november közepén új kiállítását az Óbudai Krúdy-házban működő Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum. A tárlat több mint száz esztendő eseményeit dokumentálja.

Ha nem maradtak volna fenn kották, lemezborítók, koncert- és színházi plakátok, lényegesen kevesebbet tudhatnánk meg a jazz idestova egy évszázados történetéről. A műfaj legérdekesebb magyar képes és tárgyi dokumentumaiból szemezget a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum időszakos kiállítása.

Az Óbuda óvárosának mementójaként autentikus teret képező Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum épületének kapuja mögött a kiállítás zenei időutazásra hív. Az érdeklődők kották, plakátok, lemeztasakok, szakkönyvek, CD-k, valamint hangszerek között sétálva szelhetik át a magyarországi jazztörténet első, bő évszázadát, az 1853-as előzményektől egészen a jelenkorig. Fegyelemmel kísérelhetik a korai jazz műfajának üdvözölt megjelenését a pezsgő századelő idején, a húszas évek plakátjain keresztül, majd további hányatott sorsát a kommunista rezsim ideje alatt, amikor a műfaj a „tánczene” és az „esztrád muzsi-

ka” banánszoknyája mögé volt kénytelen rejtőzni. Tanúi lehetnek a másodvirágzásnak, a hatvanas évek feltámadásának, és napjaink ezerszínű jazzéletének olyan páratlan dokumentumok segítségével, amelyek elének varázsolják a magyarországi jazz múltját és jelenét egyaránt.

A kiállítás főkurátora Simon Géza Gábor, a tárgyak és emlékek döntő része az ő gyűjteményének részét képezik; az anyag válogatásában és bemutatásában munkatársa, dr. Bajnai Kára és a múzeum igazgatója, Kiss Imre vett részt. A tárlókban és falakon az Országos Széchényi Könyvtár Zenemű-, és Színháztörténeti Tára és a ceglédi Dobmúzeum gyűjteményéből láthatunk dokumentumokat és tárgyakat. A kiállított portrék Gyémánt László, Külös László és Nyakas Attila festőművészek, továbbá Siklós Péter és Hutton László fotóművészek alkotásai.

Az időrendi sorrendiséget követve lépdek át a látogató egyik korszakból a másikba, kezdve az akkor alakult Rózsavölgyi Tár-

tság gondozásában megjelent *Néger-dalok* kottagyűjteményével, amely Ira Aldridge, afro-amerikai színész műsora nyomán jelent meg. Aldridge többször is fellépett a *The Padlock*, azaz *A lakat* című előadás „néger” szereplőjeként. Az első időszakot a kiállítás a magyarországi jazz kőkorszakaként emlegeti, felvonultatott dokumentumai pedig világosan látatják, hogy a századforduló könnyűzenéje a revü és a tánc műfajára szorítkozott, a publikum szórakoztatására szánva magát. A koncertplakátok, zongoraszalonok hirdetései továbbvisznek a húszas évek mulatóinak világába, ahol az úri közönség táncol, de legalábbis hajnali ötig jól érzi magát korának legjobb „táncexcentrikusai”, a „scenirozott dalok”, illetve a „plasztikus táncok” ellenállhatatlan, örült kavalkádjában.

Jazzbandek nőnek ki a föld alól is a magyar swingkorszak idején, a harmincas években Sternberg Ferenc elindítja jazz témájú havilapját. A nagy cezúra, a háború után, 1947-ben a Monstre Haway és Jazz-Parádé beveszi a Zeneakadémia nagytermét. A sztálinizmus legsötétebb évei után óvatosan és fokozatosan, de megnyílnak az ajtók kifelé és befelé, míg az amerikai életútjához hasonlóan a jazz nálunk is utat talál a koncerttermekbe, úgy mi magunk is megnyitjuk határainkat az amerikai jazz nagyjai számára. Számos kapcsolódási pontot világítanak meg a képek, ahogyan megfigyeljük az amerikai és az európai jazz párhuzamos fejlődését, és találkozunk olyan nemzetközi eseményekkel, jazzkoncertekkel, turnékkal, mint például Louis Armstrong budapesti, népstádionbeli koncertje, illetve Ella Fitzgerald Erkel Színházban tartott koncertjének hirdetőplakátja, amelyek lassan, de az addig titokban népszerű jazz enyhülő tiltásának jelei a magyar zenei életben.

A hetvenes-nyolcvanas évek dokumentumai a terem egy nyitottabb, tágasabb szegletében kezdődnek, s mintha egy gát szakadna át, hirtelen művelődési és ifjúsági házak, amatőr találkozók és professzionális fesztiválok plakátjainak özöne nyitja ki a világot. A Magyar Rádió jazzhete, a Videoton Interjazz Fesztivál és az országosan kiterjedt jazzélet egyéb eseményeinek dokumentumai mind azt mutatják, hogy a jazz széles rétegek számára értéket teremt: a produciók lenyomatai, a lemezek és kazetták borítói a falon, jazzben élő és a jazzből kinyúló együttesek albumai a Benkó Dixieland Bandtől, a Trio Midnighthon és a Hot Jazz Banden át az After Crying zenekarig.

A kiállítás különleges, művészetek közötti nézőpontját tükrözi, hogy a hivatásos zenész, a hangszerész, a kereskedő és a zenetudós szakmája mellett a fotográfus és a képzőművész-festő művészetén keresztül is megmutatja, ki milyen szem-

szögből látja, érzékeli a jazz abszolút jelenét, a koncerten jelen lévő művészt. Így a tárlat végéhez közeledve a múzeumi látogató Siklós Péter objektívján át és Nyakas Attila ecsetvonásai nyomán válik Babos Gyula, Berki Tamás, Török Ádám, Joe Murányi és Szakcsi Lakatos Béla ihletett pillanatainak tanújává. Szakönyvek és kottafüzetek láthatók a vitrinek üvege alatt, egyebek között Molnár Antal, Chappy, illetve a magyar jazztörténet dokumentálásában már korábban is elévülhetetlen érdemeket szerzett Simon Géza Gábor kötetei.

Persze a történetnek itt még nincs vége. A kiállítást, melyet Doncsev András, a Nemzeti Kulturális Alap alelnöke nyitott meg, ezzel is jelezve, hogy a projekt az NKA kiemelt támogatását érdemelte ki, rendszeres kísérőprogramok teszik még vonzóbbá. A megnyitón a régi jazz hagyományának ápolásában régóta jelentős szerepet játszó Bohém Ragtime Jazz Band kamaraformációja, a Bohém Trió adott koncertet, de fellép itt 2016-ban még a Binder-Borbély duó, az Akadémia jazztanszakos növendékei, a Halper László Experiment és sokan mások.

Csernus Szilvia

Fotók:

Kallus György (kiállítási képek – a túlsó oldali bal alsón Zipernovszky Kornél és Simon Géza Gábor)

Siklós Péter (koncertfotók lent – Ittész Tamás, Mátrai Zoltán, Falusi Alfréd)

ANGLIÁBÓL JELENTEM • Füstös-Simon Zsuzsanna

Zsuzsi (sőt, Zsazsa) jelenleg férjével Angliában él, s bár más témákkal foglalkozik, de jazzrajongóként és újságíróként azért tájékozódik a szigetország minket érdeklő történeteiről is. Mostantól kisebb-nagyobb rendszerességgel Angliából küld tehát beszámolókat.

Spice of Life, az élet sava-borsa

Aktív jazzklub fogyasztó mentalitásom és olthatatlan tapasztalási vágyam együttes kombinációja néha érdekes dolgokra predesztinál. Ennek köszönhetően az októbert a London szívében található jazzklubban, a Sohóban, a Spice of Life-ban töltöttem, miután előző gyakorlati helyemnek félig külső, félig belső kényszerek miatt búcsút intettem. Nem lenne fair ezt a tapasztalatot a korábbiakhoz, mármint a 606 Klubban töltött időhöz hasonlítani, ám néhány mondat erejéig mégis muszáj, a teljesebb kép vázolása érdekében.

Nagyjából egy-egy hónapot töltöttem mindkét klubban, de a Spice-ban, ahol már első este koncertjegyeket árultam és kapcsolatokat építettem a Cseh Kulturális Központ marketingesével, kétszer annyit tanultam és dolgoztam, mint a 606-ban. Később én magam is a marketing vonalat erősítettem a közösségi oldalakon tett rendszeres posztjaimmal és ajánlásaimmal, melyekkel meggyőződésem szerint idővel nagyobb eredményekre is juthatunk volna.

A klubvezetők attitűdjükben meglepően eltértek egymástól, a 606-ban szakmai zárkózottságuk és sajnos talán „klubszin-

tú” felsőbbrendűségi tudatuk gyümölcseknek terheit cipelik, arra alapozva, hogy egy kedvezőtlen földrajzi elhelyezkedésű pub építhet az egykor fényes múltjára, ami elég a jelen sikereihez és a zökkenőmentes működéshez is.

A Spice of Life a lelkes, laza (egyszerűsített) és teljesen nyitott vezetésnek köszönhetően nem stressz-szagú, hanem egy ízig-vérig zeneorientált hely, szinte minden este teltházzal. (A másíkról ilyen téren nem sok tapasztalatom van, ugyan is a vezetőségnek nem volt egyértelmű, hogy fizetetlen gyakornokok ingyen látogathatják a koncerteket, így sajnos csak két alkalommal láttam magát a helyszínt.)

Paul Pace, a klub managere maga is zenész, énekes, fő célja a fiatal generáció jazz-szintérré csábítása, aminek érdekében a paletta minden árnyalatára nyitott és ennek megfelelően szervezi a programokat is. Funky, soul, blues, free jazz, ragtime, egyszerűen minden helyet kap a pici színpadon, a fiatal tehetségek pedig különösen üdvözölve vannak. Mivel heti három koncerten legalább jelen voltam, ezért rengeteg új zenei élménnyel gazdagodtam és talán jó értelemben véve kiszorítottam annyira a ragtime-ből, hogy végre más műfajoknak is legyen hely a kedvenceim között.

A legnagyobb szerelem az alsó képen látható London City Big Banddel alakult ki, amelynek tagjai a top londoni zenei

egyetemek hallgatói közül kerülnek ki. A Duke Ellington, Stan Kenton és Bill Holman számok mellett Frank Sinatra dalokat is fújtak, már kora novemberben abszolút karácsonyi hangulatba hozva az egész hallgatóságot, két énekesük pedig – a férfiaknak kompenzálásul – mindenkit levett a lábáról.

A legemlékezetesebb koncertek egyike közt ott volt a cseh est is, nem kizárólag a zene miatt. A „NOCZ” nevű norvég-cseh jazzkvartett leginkább free jazzt játszott modern trendekkel kombinálva. A zenekar vezetője, a norvég származású dobos egyébként Norvégia, Berlin és New York jazz színterei közt ingázik. Az All About Jazz újságírója, Eyal Hareuveni írta róluk, hogy játékuik alapvetően ritmikus free jazz kísérleti elemekkel, balkáni és klezmer beütésű felhangokkal. Erre a stílusra azt hiszem, nem vagyok még elég érett, viszont arra igen, hogy észrevegyem azt az összetartást és önképviselést, ahogyan a kulturális központ munkatársai és vendégei viselkedtek. Aznap este szinte a fél klub csehekkel volt tele, mindenki fotózott és büszkélkedett, látszott, hogy tényleg érdeklődnek és fontosnak tartják a saját zenészeik elismerését Londonban is. Itt rögtön az jutott eszembe, hogy egy korábbi alkalommal egy másik helyen a magyar intézet munkatársai vonakodva foglalták el VIP helyeiket ami már pozitív a skálán, mert azt sem lehetett garantálni, hogy egyáltalán megjelennek. Egymagamban több kulturális küldetést

éreztem akkor, mint a megjelentekben összesen, szóval a cseh példa egy ideális követendő modell lehetne.

Visszatérve a fiatal tehetségekhez, akik hetente reprezentálták magukat a klubban, a Brazilian Love Affair címet viselő program az igazi latinos, bossa nova dallamokat hozta el, egy gyönyörű hangú és külsejű olasz lány, Noemi Nuti közreműködésével (ld. jobb felső kép). Sokan, sokféleképpen reagáltak a hölgy kisugárzására, a vérpezsdítő zenére és a duruzsoló énekhangra, kedvencem a kifordított pólóban és tréningalsóban érkezett Salvador Dalí bajszos úr volt, aki egy fél asztalt elfoglaló vásznon illusztrálta az estét. Ez vizuálisan úgy nézett ki, hogy zene közben furcsa mozdulatokat tett a kezével, ezért a szünetben jogosan sokan kíváncsiskodva lesték meg a műalkotást. Nagyon érdekes dolgokat mesélt a többi jazzklubról – általában mindenütt így rajzolgat – de a művészete számomra érthetetlen volt, jobbára pókhálószerű vonalak a fehér lapon.

Sohasem gondoltam volna, hogy valaha egy légtérben leszek majd olyan nő basszusgitárossal, aki annyira profi, hogy fiatal kora ellenére már dogozott együtt Eric Claptonnal, Robbie Williams-szel vagy Van Morrisonnal. A Mamayo Jazz, Funk & Soul Yolanda Charles vezette

jam session-je után ezt is elmondhatom magamról. Yolanda nagyon fiatalon kezdett basszusgitározni, még tizenévesként együtt játszott egy skót származású énekessel, Jimmy Sommerville-lel a Communards nevű együttesben és attól kezdve zenei karrierje elkezdődött. Egy igazi laza estét köszönhetünk a bandának, ami tulajdonképpen egy hatalmas jam session volt, olyan koncepcióval, hogy aki jelen volt a közönség soraiban és üzenetben megkapta a számokat Yolandától, az színpadra léphetett, ha kedve tartotta. Így mondhatni, elég nagy volt a fluktuáció a hallgatóság és a zenekar között.

És hogy mit tanultam a klubgyakorlatok során? Még több nyitottságot, zeneszeretetet, kapcsolatépítést, egy kis diplomáciát, kocsmaszlenget és spontaneitást. Nem utolsósorban pedig azt, hogy önmagunkat / kultúránkat / tehetségeinket / zenénket / zenészeinket külföldön képviselni tiszteletreméltó és elengedhetetlenül fontos. Magam részéről optimistán tekintek a jövőbe és hatékonyabb módszereket és gyakorlatot remélek a külföldi magyar kulturális intézetek munkatársaiktól.

(Füstös-Simon Zsuzsanna hazatér Angliából, a jövőben itthoni írásait közöljük.)

NEM CSAK ZENE, TÁNC IS! - a cake walktól a swingig • Vajda Gyöngyvér, Janicsek Gábor

Gyöngyvér és Gábor együtt nyertek párban swingtánc-világbajnoki címet. A 25 éves Bohém-gálán is színpadon voltak. Mindketten foglalkoznak tánc történettel is, tanítanak a Táncművészeti Főiskolán.

Gene Kelly

Gene Kelly, ír római katolikus bevándorló család öt gyermeke közül harmadikként született 1912-ben Pittsburgh-ben. Szülei rajongtak a táncművészetért, így édesanyja nyolc évesen íratja be tánciskolába idősebb bátyjával együtt. A testvérpár nem igazán szerette a táncórákat, amihez nagyban az is hozzájárult, hogy hazafelé menet a szomszédban lakó fiúk puhánynak csúfolták őket. Természetesen ezt nem hagyták szó nélkül, így rendszeresen verekezésbe fulladt a srácokkal való találkozás és a szépen felöltözött fiúk végül rongyokba tértek haza. A fivérek abbahagyták a táncórákra való járást és Gene saját elmondása szerint 15 éves koráig egyáltalán nem táncolt, amikor végül teljesen önszántából tért vissza a tánchoz, mert észrevette, hogy a lányoknak imponálnak a táncolni tudó fiúk.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban](#)!

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!

Standing ovation Rekordbevétellel zárult az idei jótékonysági Bohém-koncert

Idén ezzel is jubiláltunk: november 8-án tizedik alkalommal rendeztünk jótékonysági koncertet. Ezúttal a Kecskeméti Táncegyüttes ifjúsági csoportjainak javára gyűjtöttünk pénzt, s büszkén mondhatjuk, hogy minden eddigi bevételt felülmúló összeggel sikerült támogatni a táncosok munkáját: a teltháznak és a támogatóknak köszönhetően általunk átutalt 800 ezer forint és a helyszíni adományok együtt 1.110.000 Ft-ot tettek ki. Ahogy Lukács László, a táncegyüttes vezetője elmondta,

lesz helye a pénznek, hiszen a legolcsóbb ruha 30-40 ezer forintba kerül, s négy ifjúsági csoporttal, csoportonként minimum két tucat gyerekekkel, s a különböző tájegységek táncaihoz legalább három különböző fajta viselettel számolva csak a ruháztatás 8 millió Ft körüli összeg, s akkor még a különböző hazai fellépésekre, külföldi fesztiválokra való utaztatásról nem is beszéltünk. Igaz, hogy az együttest fenntartóként a Hírös Agóra segíti, de az a vezetők bérén és a helyszín, ruharaktár biztosításán túl csak nagyon alap dolgokra elegendő (s az ifjúságiak persze mellett működnek felnőtt csoportok is).

Az este mindenesetre nem csak anyagi szempontból sikerült jól, hanem egyébként is: a Bohémekkel az augusztusban megjelent *Best of Bohém 30* albumunk első CD-jének anyagát mutattuk be, csupa magyar számot játszva (a kivételt a műsor végén a második CD-ről elhangzó két amerikai szám jelentet-

te), s a közönség rendkívül hálásan fogadta a 80-100 évvel ezelőtti magyar szövegeket (na meg persze a zenét). Ráadásul a publikumnak közel a fele először hallott minket játszani, s ez különösen értékessé teszi a koncert sikerét. A sikert egyértelműen jelezte a tapsokon túl, hogy az előadás végén az első sorokban helyet foglaló kamaszgyerekek felpattantak, s állva kezdtek tapsolni, s példájukat az egész terem követte, s bizony jó érzés volt a percekig állva tapsoló teltház-as terem előtt állni.

Az előadás különlegessége volt, hogy a Kecskeméti Táncegyüttesből öt felnőtt pár csatlakozott hozzánk egy szám erejéig, s a *Legyen a Horváth-kertben Budán* című örökzöld sramlit kiváló néptáncos, de mégis odaillő koreográfiával tették igazán látványossá. No, akkor örült meg csak a közönség igazán...

Ittész Tamás

HÁZIMUZIKA MINDENKINEK • Fodor László

Laci a Hot Jazz Band klarinétosa, a Bohémekkel 1990 és 2000 között tíz évig muzsikált, Gödöllőn fiatalokból álló dixielandsapata is van. Az utóbbi adta az ötletet, hogy amatőr zenekaroknak is használható kottamellékletet (három fúvós, basszus akkordokkal) produkáljon minden számba – ha a VIP-tag nem zenél, a rokonok, ismerősök között biztos akad egy-két hangszeres.

C Jam Blues

Üdv kedves dixie-t kedvelő olvasó! Egy igazi, úgynevezett jam nóta hangszerelésének első két periódusát láthatod ebben a számban. A C Jam Blues Duke Ellington talán legegyszerűbb darabja, közkedvelt szám a jam

sessionökön, hisz' egy egyszerű blues sémára egy még egyszerűbb, fül után is azonnal megtanulható dallam szólal meg.

A hangszerelésben csak néhány ötletet próbáltam adni a számtalan variáció közül, hogy miként lehet kis, ismétlődő motívumokkal eljátszadni egy adott darabon belül. Természetesen a tempóval is lehet játszani, de azt javaslom, ne

játsszátok túl gyorsan a számot, hiszen, ha valóban egy jam sessionön hangzik el, nem mindenki azonos képességgel improvizál, azonban mindenkinek ugyanúgy kell élveznie a közös zenélést. Jó szórakozást!

A teljes szám (szólamokkal) letölthető a Bohém Webáruházban:
webshop.bohemragtime.com

C Jam Blues

Duke Ellington

Clarinet in B $\flat$

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Bass

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B.

5

5

5

5

C 6 F 6_9 F 6_9 C 6

F 6_9 F 6_9 F 6_9 C 6

9

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B.

D m7 G13b G13b C $\flat$ G7

13

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B.

C $\flat$ F $\flat$ C $\flat$ C7

17

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B.

F $\flat$ F $\flat$ C $\flat$ A9 Dm7

22

B $\flat$ Cl.

B $\flat$ Tpt.

Tbn.

B.

G13b C $\flat$ A9 Dm7 G13b

DZSESSZTÉTIKA • Matisz László

Matisz László jazzújságíró (sőt, visszavonult jazz-zenész is: szaxofonos-fuvolista), a Gramofon jazzrovatánál dolgozott, a Sziget jazzprogramjait szervezte, közreműködött rengeteg jazznagyság magyarországi turnéjának lebonyolításában, évekig a Bohém Fesztiválnak is sajtósa volt. Esztétikai tárgyú, esztétikai megközelítésű cikkeiben nagyon fontos dolgokat mond ki. Figyelni kell rá!

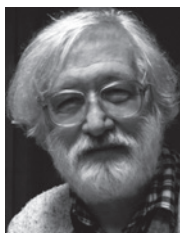
A zenei szubjektivitás 2.

Ha azt mondjuk: zenei szubjektivitás, az első reflexünk alapján a muzsikusra gondolunk, aki a hangok, harmóniák, ritmusok végtelen variációs lehetőségei között, a szabadság vagy a csapongó szeszély mámorában azt tesz, amit akar – főleg egy zeneszerző, vagy egy improvizáló hangszeres. Az elmélet és gyakorlat tudásának birtokában elvileg így is lehetne, de messze nincs így (és ezt a zenészek tudják a legjobban). Ugyanis minél alaposabb a szakmai tudás, annál kevésbé talál magának utat a muzsikusz személyes készítése, kreativitása. A „mindent tud” állapot majdnem annyit jelent a zenész esetében, hogy annyit tud, amennyit meg lehet tanulni, de önmaga által, azaz szubjektíve szinte semmit. Persze kissé sarkított hatású lehet az iménti gondolat, de – mint már korábban volt erről szó –, a zenében a lényeg, különösen a friss, innovatív hang, az élet dolgait horizontálisan éreztető, a szellemiekkel összefüggésekre utaló zenei kreativitás nem szakmai trenírozottság kérdése.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban!**](#)**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon**](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

PANNON JAZZVILÁG • Simon Géza Gábor

SGG elsősorban diszkográfus, 1964 óta kutatja a magyar jazz történetét, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság alapító tagja, a www.jazzkutatas.eu című lap főszerkesztője, jónéhány Bohém-album kiadója. Legkedvesebb témájából, a magyar klasszikus jazz (nagyközönség számára szinte teljesen ismeretlen) történetéből szemezget cikkeiben, a magyar ragtime-től a magyar swingig. Csemege!

Új magyar nyelvű jazzbiblia született

 A világon mindenütt jobbára először olyan „összefoglaló” jazztörténetek jelentek meg, amelyek a korai francia jazzamatőrök túlságosan is hozsannázó francia nyelvű írásai, valamint az amerikai PR-osok írásai alapján születtek meg. Ezekben a kötetekben szó sem eshetett arról, hogy kb. 1925-ig a még szinte nem is létező hangfelvételi ipar és kereskedelem kezdeti próbálkozásai mellett az alapvetően kottazeneként az egész világon elterjedt amerikai jazz mellett már léteztek nemzeti ragtime/jazz

megmozdulások is. A bőrszíntől független, elsősorban a tánczenéhez, az úgynevezett jazztáncokhoz (ragtime, one step, two step, shimmy, slow fox, blues, foxtrott stb.) kísérőzenét játszó amerikai jazzbandek lettek az előtérbe tolt példaképek. Az első jazzlexikonok pedig jobbadán az amerikai jazzmuzsikások által (is) beküldött, abszolút ellenőrizetlen adatok alapján láttak napvilágot (*The Encyclopedia of Jazz* és kortársai, valamint későbbi követői).

[...]

Összegezve: Pernye András eddig három kiadásban megjelent alapvető jelentőségű, máig is érvényes kötete után végre ismét magyar szerzőktől olvashatunk

átfogó jazztörténeti művet, amelyre már nagyon nagy szükség volt, hiszen az egykoron érthetetlen okokból kiemelten támogatott és az iskolák számára is kiemelten ajánlott, 11 esztendővel ezelőtt megjelent teljesen komolytalan *Jazzvilág* című kötet (*Gonda János műve – a szerk.*) a maga ellenőrizetlen, kátyvaszos, egymásnak is ellentmondó adataival teljesen alkalmatlan a jazz valódi világának megismertetésére. Ezzel szemben *A jazz évszázada* beszerzése kötelező minden zeneiskola és a jazzmuzsikával kapcsolatba kerülő tanuló számára. Brávó fiúk!

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban](#)!

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a **Bohém Webáruházban!**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a **Bohém-honlapon évi 2.490 Ftért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

Kerekes György – Pallai Péter
Ajazz
évszázada

TRADÍCIÓ ÉS KREATIVITÁS • Zipernovszky Kornél

Kornél jazzújságíró (a transzformátor feltalálójának, Zipernowsky Károlynak a leszármazottja), alapítója és sokáig rovatvezetője volt a Gramofon, majd a Fidelio jazzrovatának, utóbbinál most is közöl tárcákat. Nyakig benne volt jópár jazz világsztár magyarországi turnéjának lebonyolításában és a Bohém Fesztivál sajtós tevékenységeiből is bőven kivette a részét. Meggyőződése szerint T. S. Eliot esszéje Hagyomány és egyéni tehetség kölcsönhatásáról a jazzre is érvényes.

Woody 80 a világ második legjobb amatőr jazzklarinétosa

Allen Stewart Konigsberg New York-i amatőr dixieland klarinétos december elsején ünnepelte a nyolcvanadik születésnapját. Egyik példaképe, Woody Herman iránti tiszteletből felvette a Woody nevet. És amikor nem játszik, rendez. De sokszor olyankor is játszik.

Woody Allen eddig ötször kapott Oscar-díjat, egyszer filmrendezőként, háromszor forgatókönyvíróként. De megközelíthetetlenül magas a forgatókönyvíróként elért Oscar-nevezéseinek száma: 16. Egyfolytában dolgozik, amióta diákkorában pénzért eladott poénokat egy ügynökségnek, amelyik újságoknak és tévéknek adta azokat tovább. Születésnapja idején a 46. nagyjátékfilmjének utómunkálatai zajlanak. Tizenegy darabját adták elő, nyolc színmű-, és négy novelláskötete jelent meg, de ennél jóval többet írtak róla és – interjúk formájában – vele. Elég sikeres és elég tehetséges ahhoz, hogy kimondhassa: „Nem vagyok jó zenész, ebből nem tudnék megélni.”

Ezt persze a közönség nem így gondolja, éppen az ő kedvéért töltötték meg a Papp László Sportarénát 2007 végén az Eddy Davis New Orleans Jazz Band koncertjén, és miatta vannak tele idén is az európai turné helyszínei, no meg persze már egy évtizede hétfő esténként a New York-i Carlisle szálloda bárja.

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a **Bohém Webáruházban!**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a **Bohém-honlapon évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a [Bohém Webáruházban](#)!

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a [Bohém-honlapon](#) évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!

JAZZKANCELLÁR KALANDJAI • Szalóky Béla

Béla a legsokoldalúbb magyar jazzmuzsikusok egyike. Harsonás, a Benkó Dixieland Band kornettese, a Police Big Band vezető karmestere („civilben” ezért rendőr őrnagy). Megjárta nagy fesztiválok, híres jazzklubok sorát, mindenütt ott volt, ahol egy világsztár felbukkant, rendszeresen játszik jazznagyágokkal. Elsősorban a velük közös élményeit, sztorijait osztja meg cikkeiben.

MAO USA 2016

Nem csodálkozom, ha a kedves olvasó felteszi a kérdést: már megint Amerika? Valóban több cikket írtam már e lap hasábján, aminek amerikai, közelebbről New York-i kalandjaim szolgáltak témául. A helyzet úgy hozta, hogy idén másodszor is kedvenc nagyvárosomban, a jazz fővárosában jártam, ezúttal azonban egy nagyzenekarral, így nem tudom nem megírni a sztorit. Jövő évi terveim között ezidáig Brüsszel és Tel Aviv szerepel, ha közbe nem jön egy újabb New York-i út, akkor azokról fogok majd beszámolni.

Most azonban maradjunk legutóbbi kalandomnál. Fekete-Kovács Kornél barátom vezeti kedvenc nagyzenekaromat, az idén tíz éves Modern Art Orchestrát, amely zenekar tudomásom szerint az első hazai big band, ami a jazz szülőföldjén turnézott, ráadásul már másodszor. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkeket teljes terjedelmükben elolvashatja, ha megvásárolja a Bohém JazzMagazin aktuális számát letölthető formátumban, 490 Ft-ért a **Bohém Webáruházban!**

A Bohém JazzMagazin előfizethető egy évre (6 szám) a **Bohém-honlapon évi 2.490 Ft-ért (digitális), vagy 4.990 Ft-ért (nyomdai és digitális, ajándék CD-vel)!**

Bohém-hírek

Sikeres vidéki dixie-ünnep a fővárosban – folyt. köv.

December 9-én nagysikerű koncertet adott négy vidéki zenekar a MOM Kulturális Központban Budapesten. A kecskeméti Bohémek, a hévízi Happy Dixieland Band, a Miskolc Dixieland Band és a szegei Molnár Dixieland Band részvételével zajló *Dixie-ünnep dixie-sztárokkal* című gálaműsor ötletgazdája Molnár Gyula, a szegei zenekar vezetője. Az est házigazdája és egyik vendégszólója az énekes Berki Tamás volt, a másik sztárvendég pedig a hegedűs-énekes Illényi Katica. Mindketten felléptek mindegyik zenekarral, majd az est végén a négy résztvevő csapat egyetlen big banddőlva eljátszott két, Korb Attila által erre a koncertre meghangszerelt számot.

A szervező Arató Sándor elmondása szerint minden valószínűség szerint lesz folytatása az első közös fellépésnek, s jövőre több vidéki városban (és talán még egyszer Budapesten) is hallható lesz a nagyszabású produkció.

Kaphatók a jubileumi Bohém Fesztivál bérletei

A Bohém Webáruházban kaphatók a XXV. Nemzetközi Bohém Ragtime & Jazz Fesztivál bérletei. A tervek szerint 350 bérletet adunk ki, érdemes tehát sietni, különösen, hogy már mintegy 150 bérletnek van gazdája. A bérletek legutóbb januárban szinte mind elkelték, remélhetőleg idén is hasonló lesz a lelkesedés. Különösen, hogy a fellépők egytől egyig közönségkedvencek, hiszen az elmúlt negyedszázad legsikeresebb fesztiválléllépői közül térnek vissza néhányan.

Itt lesz a jazzénekesnők egyik legfénylőbb csillaga, a New York-i **Catherine Russell** (természetesen a házigazda **Bohém Ragtime Jazz Band** vendégszólójaként), a ragtime királynője, a kanadai **Mimi Blais** (aki a külföldiek közül a legtöbbször játszott a Bohém Fesztiválon, most jön hatodszor), a mindig kirobbanó sikert arató szlovák csodacsapat, a **Bratislava Hot Serenaders**, Magyarország egyetlen Kossuth-díjas jazz-zenekara, a **Hot Jazz Band**, és az előző huszonnégy Bohém Fesztivál

meghívottjaiból összeállított nemzetközi **Bohém Festival All Stars**, aminek hat tagja francia, holland, norvég és magyar zenészekből kerül ki.

A fesztivál a húsvét miatt ezúttal nem március utolsó hétvégéjén, hanem egy héttel előbb lesz, a pontos időpont 2016. március 18-20., helyszín a kecskeméti Hírös Agóra felújított színházterme. A fesztivállátogatóknak az eddigi évekhez hasonlóan az Aranyhomok Hotel kedvezményes szállást kínál.

2016 nyarán indul a kecskeméti Jazzfőváros fesztivál!

Eldölt, hogy jövőre két nagy jazzfesztivál zajlik Kecskeméten: a Bohém Fesztivál mellett nyáron is az ország (és a jazzvilág) közepére zárandokolhatnak a klasszikus jazz szerelmesei. 2016. augusztus 4-7. között a kecskeméti Benkő Zoltán Szabadidőparkban zajlik majd az első Jazzfőváros fesztivál. A több, mint 150 külföldi és magyar zenészt felvonultató négynapos fesztiválon három színpadon párhuzamosan lehet jobbnál jobb zenékből (és zenészekből) válogatni.

A fesztivál nem csak a jazzrajongóknak jelent majd nagy élményt, hiszen lesz swingtánc-kurzus a legjobb magyar tanárokkal, lesz veteránautó-találkozó, lesznek gyerekprogramok (zenei és egyéb is), és persze lehet fürdeni a tóban, lehet csúszdázni, vízisielni, kajakot, vagy kenut bérelni. Igazi családi fesztivál lesz, ahol minden korosztály találhat majd saját maga számára valami érdekeset.

A Jazzfőváros fesztivál lesz majd a helyszíne egy felmenő rendszerben szervezett országos jazztörténeti vetélkedő döntőjének is, több korcsoportban, komoly zsűrivel és díjakkal. De ott helyben egyéni jelentkezőknek is lesz kvíz és vetélkedő.

A helyszínen való sátrazástól a szállodai szállásig mindenre lesz lehetőség, a szervezők a hétvége alatt minimum hatezer embert várnak az eseményre, melynek (ahogy az már nagy fesztiváloknál szokás) lesz ingyenes vonulata is a város központjában, egy úgynevezett off-festival.

Eddig többek között az alábbiak fogadták el a felkérést a Jazzfőváros fesztiválra:

Harlemania (Csehország), *Marco Marchi & the Mojo Workers* (Svájc), *Frank Muschalle Trio* (Németország), *Funny Fellows* (Szlovákia), *Petra Ernyei Quartet* (Csehország), *Malo Mazurié* – trombita (Franciaország), *Evan Arntzen* – klarinét, szaxofonok (Kanada), *David Lukacs* – klarinét, szaxofonok

(Hollandia), *Felix Hunot* – bendzsó (Franciaország), *Dave Blenkhorn* – gitár (Ausztrália), *Sebastien Girardot* – bőgő (Franciaország), *Martin Breinschmid* – dob, vibrafon (Ausztria), *Mimi Blais* – zongora (Kanada), *Stephanie Trick* – zongora (USA), *Paolo Alderighi* – zongora (Olaszország), de folyamatosan kerülnek a fellépőlistára új nevek. A magyarok közül eddig ezek a fellépők biztosak: *Bohém Ragtime Jazz Band*, *Hot Jazz Band*, *Gramophonia Hot Jazz Orchestra*, *Penge Benge Jazz Band*, *Gyárfás István, PapaJazz, Hungarian Swing Company, Bolba Éva és a Jazzterlanc*.

A Jazzfőváros fesztiválra 2016 elején indul a bérlet- és jegyértékesítés. Bővebb információ lesz olvasható a februári Bohém JazzMagazin hasábjain.

Izgalmas külföldi Bohém-fellépések jövőre

A Bohém Ragtime Jazz Band 2016-ban ismét célbavesz jónéhány külföldi koncert-helyszínt: a sort egy egyhetes májusi angliai turné nyitja meg, ezúttal elegáns színháztermekkel és az egyik legszebb fekvésű koncerthelyszínnel az Angol-tóvidéken a Keswick Jazz Festival részeként. A nyáron és ősszel három különböző svájci fellépése is lesz a Bohémeknek, többek között trióval a baseli Summerblues fesztiválon, valamint teljes zenekarral az Alpokban, a Celerina Jazz Festivalon. Közben Németországban is fellép a zenekar és folynak a tárgyalások egy újabb dán turnéről 2017-re.

Hamarosan elkészül Ittész Tamás ragtime-operája

A reformáció 500. évfordulója adta az ötletet a témához: Martin Luther King és Luther Márton „kapcsolatát” boncolgatja a Bohém-zenekarvezető operája, melynek munkálatait feburár elejére be kell fejezni. A színpadi cselekmények Martin Luther King életét és annak tanulságait mutatják be, de a második felvonás jelentős része a mennyben játszódik. Az opera szövegkönyvét és a dalszövegeket Lanczkor Gábor írja, s a szerzőpáros segítségére van még Orbán Eszter, a Magyar Állami Operaház dramaturga.

Az opera a differenciált nagyzenekari klasszikus jazz hangzásra épül, blues-dalokkal és ragtime-os betétekkel kiegészítve. A tizenöt zenészt, három énekeszólóját, két prózai színészt és kórust foglalkoztató darabban jelentős szerep jut a táncosoknak is.

Az operának még a nyárig elkészül az angol változata is, hogy a külföldi bemutatásnak se legyen akadálya.

